

Scenariusz do prezentacji dla klasy 2 SP

do lekcji 43.

Opowiadanie *Źródło*, Poradnik metodyczny do klasy II SP, *Kochamy Pana Jezusa* s.190-191.

[slajd 1] W pewnej górskiej dolinie leży piękna wioska. Każdy, kto ją odwiedza, zwraca uwagę na to, że ludzie są tam **[slajd 2]** radośni, szczęśliwi, uśmiechnięci. Mieszkańcy żyją w zgodzie, a wszelkie nieporozumienia są szybko wyjaśniane. Ale nie zawsze tak było...

[slajd 3]

Starzy ludzie opowiadają, że kiedyś wioska była miejscem smutku. Ludzie byli dla siebie niezyczliwi i **[slajd 4]** ciągle się o coś kłócili. Było tak do dnia, kiedy w wiosce pojawił się **[slajd 5]** młody wędrowiec. Mieszkańcy przyjęli go niechętnie. Tylko nieliczni rozmawiali z nim, słuchali jego opowieści. Dziwili się, że pomimo młodego wieku wędrowiec potrafił udzielać mądrych rad, umiał odpowiedzieć na wiele trudnych pytań.

[slajd 6] Po kilku dniach wędrowiec wziął kilof i poszedł wysoko w góry. Dzieci, które za nim pobiegły, opowiadały rodzicom, że młodzieniec... **[slajd 7]** kruszy skały! Mówiły też, że chce uczynić ich szczęśliwymi.

Wielu mieszkańców wsi podejrzliwie patrzyło na młodzieńca i jego ciężką pracę. Inni wyśmiewali się z niego i dokuczali.

[slajd 8] Pewnego dnia mieszkańcy usłyszeli wielki huk. Parę minut później zobaczyli strumienie wody, które zaczęły płynąć ich doliną. **[slajd 9]** Potoków było siedem. Wszystkie wypływały z jednego źródła. Potem rozdzielały się. **[slajd 10]** Dwa z nich płynęły przez środek wioski. Wszyscy ucieszyli się na ten widok, ponieważ jedyna studnia w wiosce często wysychała i po wodę trzeba było chodzić do bardzo odległej rzeczki.

Od tego dnia w wiosce zaczęły dziać się dziwne rzeczy. **[slajd 11]** Po wypiciu wody z pierwszego strumienia ludzie przestawali się kłócić, przepraszali się i wybacжали sobie nawzajem. **[slajd 12]** Woda z drugiego strumienia powodowała, że mieszkańcy zaczęli życzliwie odnosić się do sąsiadów, pomagali im, dzielili się tym, co mieli. **[slajd 13]** Gdy przynoszono chorym wodę z kolejnego strumienia, ci, pomimo cierpień, łatwiej znosili swoje niedomagania. **[slajd 14]** Zauważono też, że gdy młodzi ludzie wypili wodę z kolejnego strumyka, stawali się bardziej odpowiedzialni za siebie i innych.

[slajd 15] Młodzi chłopcy, którzy chcieli swe życie oddać Bogu, czerpali wodę z kolejnego potoku, bo – jak twierdzili – pomagało im to w ich służbie Bogu i ludziom. **[slajd 16]** Młode pary biegały do następnego strumienia, ponieważ jego woda umacniała ich małżeńską miłość. **[slajd 17]** Dzieci, które się rodziły, obmywano w wodach kolejnego strumienia, aby były pełne radości.

[slajd 18] Wędrowca nikt już nigdy w wiosce nie widział. Jedni twierdzili, że zginął pod zwałami głazów, gdy wytrysnęło źródło, inni opowiadali, że podobno ktoś dostrzegł go wędrującego grzbietami gór. Pozostało po nim źródło, **[slajd 19]**które mieszkańcy nazwali Źródłem Miłości.